

Macskanyelv

Ariana, cs üt ört ök 26 december 2019 - 12:59:29

Nyomorult galamb! Itt kelledd magad, felm ászom érted, és elsz állsz! H át hol az igazs ág!

Devon a fej ére h úzta a p ár n át, h átha azzal kiz árhatja a k ülvil ágot. Nem el ég, hogy a forgalom behallatszott a lak ásba, valaki a t qzl étr án m ászk ált, és k özben szitkoz ódott. Mi ért nem hagyj ák aludni?!

D öbbenten ült fel. A t qzl étr án?! Mit keres valaki az ablaka alatt? Csak nem bet ör Q?!

Kipattant az ágyb ól, a lend ület viszont nem tartott t ül sok áig, mert ijedten torpant meg k ét l ép és ut án. J ó, és ha t ényleg bet ör Q, akkor m égis mit kezd vele? Lesik ítja a fej ét? Mert h át valljuk be Qszint én, verekedni, na, azt nem tud. A falhoz lapult, pr ób ált óvatosan kilesni, de nem j árt t ül sok sikerrel. R áad ásul az idegen elhallgatott, így benne egyre er Qsebb lett a gondolat, hogy álmodta az eg észet. Ett Ql azonnal jobban érezte mag át. Nevets éges. Ki akarna b árkit kirabolni ezen a szar helyen? Itt mindenki kibaszott cs ör ó.

Bujk álsz? Úgyis elkaplak, galambom!

Devon l élegezni is elfelejtett a f élelemt Ql. Kalap ál ó sz ívvel simult egyre ink ább a falhoz, a r ém ülete pedig fokoz ódott, amikor észrevette, hogy nyitva az ablak. Be kellene csukni, mert ha valaki ber úgja, a cs ör ömp öl észre tal án idecs Qd ül p ár szomsz éd.

Elfintorodott. Persze. Mintha b árki kock áztatn á érte a ny üves élet ét. P sem menne át senkihez, ha sik ít ást hall.

Mondjuk azt am úgy is el ég s qr qn hall, az alatta lak ó nem fogja vissza a hangj át, amikor hazacipeli a randijait &

Na, gyere k özelebb! Egy icipicit k özelebb &

Devon eg ész test ében remegett. Tal án ha gyorsan átvét Qdik az ágyon, el éri az ajt ót, miel Qtt az illet Q utol éri. Az eg ész szoba, s Qt a teljes lak ás p ár l ép éssel áthidalhat ó, a folyos óra csak nem k öveti &

Vagy m égis csukja be az ablakot? El Qsz ör azt, azt án usgyi, m ár rohan is!

Na, tov ább rejt Qzk öd ünk? Nem b ántalak, csak kitekerem a nyakad &

Devon f él pillanat alatt d önt ött. El Qreugrott, megragadta a kilincset, leh úzta az ablakot, és azonnal r ácsukta. Fel n ézett, át az üvegen, és meglepet és ében h átrah Qk ölt. Egy j ókora, sz ürke macska n ézett vissza r á.

Mit b ámulsz, ember? Épp elijesztetted a kurva galambot!

Devon ord ítva h Qk ölt h átra.

Mi a &

A macska épp h átat ford ított neki, de visszafordult. Lust án b ámulta, majd le ült az ablakp ár k ányra, és neki állt nyalogatni mag át.

F új. Mocskos d ög szaladt ki Devon sz áj án a sokk ellen ére, mire a macska befejezte, amit csin ált.

Mocskos, aki mondja. Tudom ám, hogy zuhany n élk ül d Qlsz be az ágyadba, cicafi ú f új t r á a j ósz ág, majd a d öbbsenétével mit sem t ör Qdve leugrott az ablakb ól, és mire Devon felocs údott, m ár elt qnt a t qzl étr án.

A f érfi elfek üdt a padl ón, és a mellkas ára szor ította a kez ét. Meg Qr ült. Esk üdni mert volna, hogy az a macska besz élt hozz á. Pedig biztosan j ózan volt, droggal pedig sosem élt. Tal án a tegnapi eset tehet r óla. Hazafel é az a nyomorult teheraut ós annyira r áh úzta a korm ányt, hogy k énytelen volt elugrani, és sikeresen bev ágta a fej ét a h ázfalba. Az is csoda, hogy ép b Qrrel meg úszta.

A homlok ához ny ült, és felszisszent. Igen, m ég mindig f ájt a seb, r áad ásul l átszott is. Csak az ért nem ment orvoshoz, mert lej árt a biztos ít ása, p énze meg nem volt arra, hogy összevarj ák a fej ét. Erre tess ék, hallucin ál! Ha nem megy be dolgozni, megint rep ül, azt án erre a patk ánylyukra se futja majd &

Feltápáskodott, még egyszer kinézett az ablakon, és a biztonság kedvéért zárva tartotta. A fürdőbe ment, hosszasan engedte a vizet a kezére, megmosta az arcát. Össze kell szednie magát, kiül önben végleg bajba kerül. Egy havi lakbérrel már lógott, a kiövezésnél kiver a kutya lesz. Talán azokat is érte majd & Felróhögött a kiéptelenségén.

Hé, ember, nem hallasz?!

Devon megszaporázta a lépteit, szinte már futott, és fel nem fogta, az az átkozott dög hogy lehet gyorsabb nála.

Hagyjálbékén! vetette háttra, és még gyorsabban haladt el Qre. Így viszont annyira hirtelen kellett lefékeznie, amikor a macska elugrott, hogy kis híján elesett. Pánikszeregháttraált el.

Megvagy!

Devon megesküdött volna, hogy elégedettséggé villant az őld szemek mélyén. Elfintorodott. Két napja próbálta lerázni a kiéretlen barátkozót, de hiába. A többivel sokkal jobban boldogult, de ez a fekete kandúr az idegbajba kergette. Lassan szerint, mert bármire ment, mindig belebotlott. Ha paranoiás lenne, azt hihetné, kiöveti. Nem volt paranoiás, de ettől még valóságban ez lehetett a helyzet. Ma például otthontól kiövette, majd megvárta a munkahelye előtt, és újra a nyomába szegődött. Devon már azon gondolkodott, szintén hiába, de úgyis Qvégezné az ártosztályon.

Mit akarsz? sőhajította beletörődve. Talán a legjobb, ha hamar töltesik rajta. Konzervet szerezzek, kutyát hatástalanítsak? Fán nem vagy, onnan nem kell leszedni.

Jaj, de vicces vagy! nyávogta a cirmos, és leült vele szemben. Csüccs!

Devon szemöldöke a magasba ívelt.

Tessék?

Süket is vagy, nem csak hüllye? Beszélni akarok veled. Rohadt magasan vagy. Megtenné felség, hogy lealacsonyodik hozzá?

Devon pislogott párat, mielőtt teljesítette a kérését. Valahogy sosem gondolta volna, hogy az állatok nagy része ennyire gúnyos, de mostanában több róhögött rajta, mint amennyit életében megszimogatót. Szedett már ki szőrből bogáncsot és kullancsot, kiöött meg kutyát, mászott fára kiscicát menteni, vásárolt konzervet, és keresett gazdit. Mindezt persze rengeteg békával. Az elmúlt egy hónapja maga volt a káosz. De egyes macsekot is ilusa még az ővénél is rosszabbnak bizonyult.

Na? kérdezte, miértán elhelyezkedett a földön. Kicsit már hideg volt ehhez, mégsem kezdett el akadékoskodni, hát ha hamarabb ül le az égen.

Van egy kis problémám.

Nem mondom? nevetett fel Devon. Az nekem is.

Én tudok segíteni?

Devon döbbenten hallgatott el. Még soha egyik macska sem ajánlott semmit. Devon csapdát sejtett.

Ha ismersz jobb melót a mostaninál, ne tartsd magadban motyogta, aztán megcsóválta a fejét. Tényleg megqrült, ha azt hiszi, egy négy lábú rendbe hozhatja az életét. Szóval, mi a baj?

Van egy néni, aki idénként megejtetfelelte a macska. Nem csak engem, még rajtam kívül rengeteg mászt. Pár napja azonban zárva az ablak, és amennyire látjuk, fekszik.

Devon rémülten kapott levegőt. Na, azt már nem! Hullát végképp nem akar találni!

Mielőtt azonban tiltakozhatott volna, a macska folytatta.

Nincs komoly baja, mert a lakásban mászkal. De ki nem nagyon jön.

Nincs zaba, és aggódsz?

Nem a kaja miatt aggódom. Rendes ember, és azokból kevés van választotta a macska, mintha magátólértet Qd Q lenne. Devon elszégyellte magát, amiért rögtön rosszat feltételezett. Mondjuk túl sok jóval nem nagyon találkozott az elmúlt pár évben. Azóta, hogy repült otthonról. Ja, Q is elégszék és rendes embert ismert meg eddig.

Jó, értem. De mit mondjak neki? A macskáim aggódnak érte?

Felqlem. Csak vigyázz rá, ha Q nem tud magára kérte a macska, és hátat fordított, majd visszapiantott rá. Mutatom az utat. Bár a szomszéd tőmbben lakik, talán még ismered is.

Devon kopogásra emelte a kezét. Mely levegőt vett, és remélte, hogy az időközben Q nem hívja rá a rendőrséget, amiért csak úgy beállított hozzá. Egy macskával. Filmben illően lehetetlen szituáció.

Tessék! Ki az?

Na erre most mi az istent feleljen?!

Az egyik szomszéd vagy sügött a macska, de alig ért véget a nyávogás, azonnal feltáruult az ajtó.

Kormos!

Devonnak felocsúdni sem volt ideje, a macska kiugrott a kezéből, és a nyálában alszundörgött. Megsérült?

Ki? Kérdezte Devon bambán, mire a nyálánézett.

Hát a cica! választotta, mintha Devon minimum időtá lenne. Devon úgy érezte, az is.

Nem, csak & Devon mely legzetet vett. Hát, tulajdonképpen ennél nagyobb hülyét már úgysem csinálhat magától. Az ablaka elött nyávogott. Gondoltam, biztos életlenül kizárta & Nagyon igyekezett hihet Qnek tenni.

Á, tehát szomszéd? mosolygott rá az asszony, és kezét nyújtott. Rose vagyok. És Ön?

Devon.

A férfi egyre kínosabban érezte magát. Hogyan hozza el Q, hogy pontosan miért jött? A macska Kormos mégsem riaszthatta &

Szívesen behívnám, de tudja, annyira gyenge voltam az elmúlt napokban, hogy meg sem tudnám kínálni semmivel mondtá hirtelen Rose, Devonnak pedig kapóra jött a lehetőségek.

Beteg?

Nem úgy meg már hetven évesen, mint egy húsz évesnek legyintett Rose.

Segíthetek? ajánlotta Devon, és magát is meglepte, amikor rájött, hogy tényleg az ért kérdezte, mert segíteni akart. Nem az ért, hogy lerázza a bosszantó cirmost.

Ugyan, hagyja csak, fiam! hívott Rose, Devon azonban nem hagyta magát.

Szívesen lemegyek boltba, ha gondolja.

Devon sosem tartotta magát érzélgő Qsnek. Rose hájának szürkése, a fáradt mosolya azonban emlékeztette. Gyerekkori élmények öröke felzárba, képtelen volt visszafizetni Qket a helyükre. A saját nagymamája már régen meghalt, de a hiánya most hirtelen ismét olyan erősen Qsnek tnt, mint amikor elvesztette.

Hát, ha nem fáradt &

Devon majdnem elnevette magát, amikor meglátta, hogy az alapélelmiszerek mellett helyet kapott a macskaeledel is.

Jobban vagy? k érdezte Devon, mikor belépett a lakásba. Rose sugárzóan elmosolyodott, az arcát kedvessé varázszolták a ráncok.

Sokkal. Ma már fázok! újságolta az asszony. Szedj csak nyugodtan, neked hagytam. Devon mélyet szippantott a levegőből. Isteni illat terjengett a lakásban. Nem is tudta, mikor evett rendes, főtt ételt, mivel Rose-t megismerte volna. Az elmúlt hetekben barátok lettek, Devon szinte több időt töltött Rose-nál, mint otthon. Még akkor is, ha egy rakat macska vette igénybe a szobát, és minden nyugalomát a macskák zavarhatták.

Nagyon érdekes a nyelvük! mondta Rose, amikor Devon neki átadta, hogy kifő és üljön kormost. A fekete macsek ki sem tért a mancsát a lakásból, mióta idehozta. Úgy tűnt, eljött a bejárása volt, de azóta a kijáratot egyáltalán nem sikerült megtalálnia. Cserébe viszont ő volt az egyetlen, aki nem bosszantotta Devont. És beszámolt Rose állapotáról nap mint nap, ha az asszony valamit letagadott volna.

Nem nagyon van más választásom nevetett Devon. Lerázhatatlanok.

Szeretnivalókat írt ki Rose, és végigfuttatta az ujjait az ölében lévő macsek szőrére. A fehér cirmos egyszerűen csak Cicunak hívta. Hétéves volt vele, mióta meghalt a férje, és egyedül maradt. Az unokáim imádták Qket.

Nem is mesélted, hogy van unokád. Rose elfordult, az ablakon bámulta kifelé. A fotelból pont rá látott a szomszéd házra, de nem úgy tűnt, hogy azt figyelné, mi zajlik a szomszédokban. Egy ébren sem volt kíváncsi rá.

Annyi idő lehet, mint te. Évek óta nem láttam. Az apja elkergette otthonról, aztán hiába kereste meg, mert élt szomorúan, a kezét közben meg-megremegett simogatás közben. Cicu lustán nyújtózott az ölében. Devon abbahagyta a fésülést, és zavartan hallgatott egy darabig.

De mi ért?
Ráértett a válasza.

Mert a férfiakat szerette. Az apja azt mondta, takarodjon, és ő többé nem ment haza. Devon úgy érezte, mintha valami nyomra a mellkasát. Leült a székre, automatikusan nyúlt az ölében ugró kormos után. Megnyugtatta a puha, fekete szőre érintése, pedig ráégett nem bírta a macskákat.

Ez ismerős érzésként. Kormos a tenyeréhez nyomta a fejét, közben dorombolt, Devon pedig elmosolyodott.

Nem érzem szomorúnak! mondta a macska. Devon nem felelt, a gondolataiba mélyedt. Talán megkereshetné Rose unokáját. Elég sok embert ismer, amennyi kalandja volt az elmúlt években.

Hogy hívják? érdeklődött, és még Rose beszélt, Q szorgalmasan megjegyzett minden szót. Amint hazaért, neki átadta a kutatásnak. Nem volt egyszerű dolga, a férfit nem találta egyik randioldalon sem, végül összeszedte a bátorságát, és írt pár sorának, akivel jó kapcsolatban maradt. Rose unokáját azonban senki sem ismerte, Devon pedig közel járt ahhoz, hogy feladja, amikor pont rá akeresett a név a neten. Elképedt. Rose említette ugyan, hogy Phil már öknél tanult, de vagy nem tudott arról, mennyire sikeres lett, vagy nem akart felválni. Devon gyanította, hogy sajnos az előbbi lehet az ok, mert biztosra vette, hogy Rose nagyon büszke lenne. Nem értette, hogy ha a férfi az apjával össze is veszett, a nagyanyját miért bántotta az elmúlt évekkel. Bár talán azt hihette, nem is keresik, Devon írt egy e-mailet. Elmagyarázta, hogy ő, pedig nem sok reményt fűzött hozzá, hogy választ kap. Mégis úgy gondolta, egy próbát megér a dolog, megteszi, amit lehet.

Két nap múlva érkezett reakció. Phil azt írta, annyira meglepett, hogy nem bírta azonnal válaszolni. A férfi meglepetten közölte, bizonyult, elmesélte, hogy a családjaival való szakítását megvitte, és bár mindig imádkozta a nagymamáját, időről időre szeretne, mégis eldönti, szeretné-e feltámasztani a sebeket. Mindkettőjüké.

Devon úgy döntött, addig semmit nem szól Rose-nak. Minden nap, szinte ötpercenként figyelte az e-mail fiókját, hátha Phil ismét jelentkezik, végül azonban meguntta. Rose ismét gyengékedett, Q pedig attól tartott, túl késő lesz. Felhívta a férfi irodáját, üzenetet hagyott neki, valamint megadta Rose címét. Aztán átment az asszonyhoz, vitt neki vacsorát.

Te fázsz? – kérdezte Rose cinkos mosollyal, Devon pedig nevetve csóválta a fejét.

Szeretném, hogy megmérgezzetek?

Annyira nem lehetsz tehetségtelen. Megtanítsalak? – ajánlotta Rose, Devon pedig mosolyogva bólintott.

Amint jobban leszel, állj fel a földre.

Tartott tétlenül, hogy ez nem következik be. Rose sokszor megszédült, orvoshoz viszont nem volt hajlandó menni, és Devon sejtette, hogy neki sincs rápénze. Utálta, hogy ennyire csórón még segíteni sem tud. Ezen annyira felhúzta magát, hogy elszalasztotta az alkalmat, amikor életrajzokat küldött. Aztán ült a székében, és azon gondolkodott, magaért sosem tett ilyen sokat.

Na, ma tonhal vagy lazac? – kérdezte a konyhába menet Kormostól, mire a macska azonnal rávágta:

Ebben a sorrendben!!

Devon nevetett. Lehajolt, megsimogatta kis barátját, és a konzervbontóért nyúlt éppen, amikor megszédült a csengő. Meglepetten fordult a hang irányába.

Ki lehet az? – kérdezte Rose tanácstalanul. Kinyitod?

Persze.

Devon reménykedve nyitott ajtót, és nem bírta megállni a mosolytól, amikor rájött, hogy tényleg Phil érkezett. Megismerte a kávéparfümöt.

Örülök, hogy eljöttél – üdvözölte, és fölé állt az útból. Rose, nézd csak, ki jött!

Az asszony öröme határtalan volt. Devon jókedvűen vonult vissza a konyhába, hogy befejezze, amit elkezdett, és enni adjon Kormosnak. Aztán elveszítette a lábát a talajtól, szédült.

Fogalma sem volt, min csúszott meg, de a feje hangosan koppant a konyhapult sarkán, szitkozódva kapott a fejéhez. Ha így folytatja, tele lesz hegekkel &

Megnyugodott, mert ez úttal nem látott vért, amikor visszahúzta a kezét.

Jól & hallotta Kormost, de a mondat vége nyávogásba fordult. Devonnak kellett pár másodperc, mire rájött, hogy a macska beszél hozzá. Csak épp & nem érti. Döbbenet meredek egymásra a cirmossal, aztán Kormos hozzádörgölött, és végignyalta a kezét. Devon hirtelen hatalmas qrt érzett.

Minden rendben?

Devon felnevetett. Phil kezét nyújtott neki, aggódónak tűnt, Devon pedig mosolyt erőltetett magára, mivel Qtt elfogadta a gesztust. Nem kerülte el a figyelmét, hogy a férfi ujjai kicsit hosszabb ideig qztek az övéin, miután felsegítette &

Vége.